

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1458

гр. Варна, 16.04.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ ТО, в закрито заседание на шестнадесети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: С.на Тодорова

Членове: Мая Недкова

Цветелина Г. Хекимова

като разгледа докладваното от Цветелина Г. Хекимова Въззивно гражданско дело № 20243100500617 по описа за 2024 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 258 и сл. ГПК.

Образувано е по въззивна жалба вх. №80/02.01.2024г. от „Вселена“ АД, ЕИК 103529718, със седалище гр. Варна, срещу решение №3889/29.11.2023г. по гр.д. №14943/2021г. на ВРС, с което е уважен предявения от „Свети Свети Константин и Елена холдинг“ АД, ЕИК 813194292, със седалище гр. Варна, иск с правно основание чл.422 вр.чл.415 от ГПК вр. чл.79 от ЗЗД за приемане за установено съществуването на вземане срещу ответника „Вселена“ АД в размер на 8225,28 лева с ДДС, представляваща незаплатено възнаграждение /такса/ за 2021г. по Договор за предоставяне на общата инфраструктура от 03.04.2007г. и Анекс към договора от 03.01.2018г. сключени между „Вселена“ АД и „Свети Свети Константин и Елена холдинг“ АД, като съгласно Анекса към договора и удостоверение за категоризация № ***** хотелът разполага с 136 легла при категория 4 звезди въз основа на които е изчислена дължимата такса по чл. 16, т.16.3 от договора, за което е издадена фактура № *****., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 11.08.2021г. – датата на депозиране на заявлението в съда, до окончателното ѝ изплащане, за което вземане по ч.гр.д. №11737/2021г. по описа на ВРС е издадена заповед за изпълнение на парично задължение.

В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон и необосновано. Сочи се, че съдът неправилно е приел за неоснователно възражението за нищожност на договора, на който ищецът основава претенцията си, както и неправилно е формирал извод за изпълнение на договорните задължения в цялост през 2021г. Сочи се, че съдът е обсъдил неотнормирани доказателства, но не е зачел влязлото в сила решение по гр.д.№1915/2022г. на ВОС, с което

е установено разваляне на договора поради пълно неизпълнение. Твърди се също, че от ангажираните по делото доказателства, вкл. СТЕ, е останало недоказано предоставяне на договорените услуги през процесния период.

Отправената към съда молба е за отмяна на решението и за уважаване на предявените искове с присъждане на направените разноски.

В срока по чл. 263 ГПК, въззиваемата страна „Свети Свети Константин и Елена холдинг“ АД, е депозирала писмен отговор, в който оспорва жалбата като неоснователна въз основа на аргументи за законосъобразност и правилност на постановеното решение.

Съдът намира, че жалбата, въз основа на която е образувано настоящото производство, е подадена в срока по чл. 259, ал. 1 ГПК, от легитимирано лице, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, спазени са и останалите изисквания за редовност на същата съобразно разпоредбите на чл. 260 и чл. 261 ГПК, поради което производството следва да бъде насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание, с призоваване на страните.

Предвид допустимостта и редовността на въззивната жалба и на основание чл.267, ал.1 ГПК съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА за разглеждане допустима и редовна въззивна жалба вх. №80/02.01.2024г. от „Вселена“ АД, ЕИК 103529718, със седалище гр. Варна, срещу решение №3889/29.11.2023г. по гр.д. №14943/2021г. на ВРС, с което е уважен предявения от „Свети Свети Константин и Елена холдинг“ АД, ЕИК 813194292, със седалище гр. Варна, иск с правно основание чл.422 вр.чл.415 от ГПК вр. чл.79 от ЗЗД за приемане за установено съществуването на вземане срещу ответника „Вселена“ АД в размер на 8225,28 лева с ДДС, представляваща незаплатено възнаграждение /такса/ за 2021г. по Договор за предоставяне на общата инфраструктура от 03.04.2007г. и Анекс към договора от 03.01.2018г. сключени между „Вселена“ АД и „Свети Свети Константин и Елена холдинг“ АД, като съгласно Анекса към договора и удостоверение за категоризация № ***** хотелът разполага с 136 легла при категория 4 звезди въз основа на които е изчислена дължимата такса по чл. 16, т.16.3 от договора, за което е издадена фактура № *****., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 11.08.2021г. – датата на депозиране на заявлението в съда, до окончателното ѝ изплащане, за което вземане по ч.гр.д. №11737/2021г. по описа на ВРС е издадена заповед за изпълнение на парично задължение.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито с.з. на 08.05.2024г. от 14.00 часа, за която дата и час да се призоват страните с препис от настоящото определение, като на въззивника се връчи и препис от отговора на въззивната жалба.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____